

lidelig undersøgelse af Afrikas særlige arbejdskræftsbehov i mange tilfælde har valgt en uddannelse, for hvilken der kun er en lav prioritet i Afrika, og dels fordi flygtningestipendiater, der har fået deres uddannelse uden for Afrika, i almindelighed er uvillige til at vende tilbage til Afrika. Endelig nævnes manglende koordination mellem de forskellige statslige og private organisationer.

4. udvalg vedtog den 16. december 1967 med 83 stemmer for, 2 imod (Sydafrika og Portugal), medens Frankrig afstod, en resolution, hvortil Danmark, Finland, Norge og Sverige sammen med 14 andre lande stod som forslagsstiller. Ifølge resolutionen, der stort set bygger på generalsekretærens anbefalinger, skal de omhandlede uddannelsesprogrammer sammenlægges og samtidig udvides til også at omfatte bistand til personer fra Sydrhodesia. FN-sekretariatet skal indlede et nært samarbejde med Organisationen for afrikansk Enhed (OAU), der agter at oprette et særligt kontor for placering og uddannelse af flygtninge. Det vedtoges endvidere, at de sammenlagte programmer skal finansieres af et trustfond, hvis midler skal tilvejebringes gennem frivillige bidrag. Generalsekretæren bemyndiges til at indkalde frivillige bidrag til programmet med henblik på at nå målet på 3 millioner dollars for perioden 1968-70. For at sikre programmernes kontinuitet skal der som en overgangsforanstaltning i 1968 under det almindelige budgets sektion 12 kunne gennemføres bevillinger til programmerne. Generalsekretæren opfordrer til fortsat at studere mulighederne for at udvide programmet og med henblik herpå at fortsætte sine konsultationer med FNs flygtningehøjkommissær, med UNESCOs generaldirektør og andre organisationer og organer, herunder med OAUs administrative generalsekretær.

Generalsekretæren opfordres endvidere til i programmet at inkludere ydelse af tilskud til afrikanske uddannelses- og undervisningsinstitutioner med henblik på at muliggøre, at undervisningen af flygtninge under programmet i størst mulig omfang finder sted i Afrika. Generalsekretæren skal afgive en beretning til den 23. samling om programmets udvikling.

Plenarforsamlingen vedtog den 19. de-

cember 1967 resolutionen (res. 2349) med samme stemmemønster som ved afstemningen i 4. udvalg.

4. udvalgs beretning: A/7010.

Afgivelse af oplysninger i henhold til FN-pagtens artikel 73 e.

(Dagsordenens punkt 63).

Indien introducerede på en række afro-asiatiske landes vegne uden forudgående debat om spørgsmålet et resolutionsforslag, hvori koloniudvalgets rapport godkendes, det beklages, at visse af de administrerende magter enten ikke indsender oplysninger eller afgiver dem for sent, og de administrerende magter opfordres til at give så fyldige oplysninger som muligt vedrørende den politiske og forfatningsmæssige udvikling i områderne samt til at give disse oplysninger senest et halvt år efter udløbet af det pågældende områdes finansår.

Dette resolutionsforslag blev vedtaget af 4. udvalg med 93 stemmer for og 1 imod (Portugal), medens 1 afstod (Frankrig). Generalforsamlingen vedtog den 19. december 1967 4. udvalgs resolution (res. 2351) med 114 stemmer for og 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens Frankrig afstod.

4. udvalgs beretning: A/7012.

Tilbud fra medlemsstater om studie- og uddannelsesmuligheder for befolkningen i ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 71).

4. udvalg vedtog med akklamation et af en række afro-asiatiske lande fremsat resolutionsforslag, der bekræfter generalforsamlingens resolution 2234 (XXI), opfordrer generalsekretæren til at rapportere til 23. generalforsamling om gennemførelsen af resolutionen, og henleder koloniudvalgets opmærksomhed på den.

Resolution 2234 (XXI) opfordrede FNs medlemsstater til at fortsætte med at tilbyde stipendier til personer fra ikke-selvstyrende områder og opfordrede de administrerende magter til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at stipen-